

Szeles Judit

Grillcsirke

Este félkilenckor még nyitva volt a bolt. Nyári nyitvatartás. A két barátnő éhesen pásztázta a grillpultot, maradt-e még csirke. Venni akartak egyet, és elosztani azt. Kis salátával pompás estebéd. Egy jó nagy, kövér csirke maradt meg, azt kérték. A boltos flegmán megkérdezte, hogy vágja-e ketté, aztán becsomagolta, lemérte, és átnyújtotta a pult másik oldalára, a két nőnek.

Anna a negyediken lakott, és nem volt lift. A barátnője, Selma, nem volt hozzászokva a lépcsőmászáshoz. A másodikon megpihentek. A grillcsirke még meleg volt. Nem siettek. A lépcsőfokok nehezen adták meg magukat az éhes és fáradt barátnőknek, akik kacagtak, mennyire nincs kondíciójuk egyikőjüknek sem.

A két fél csirke a konyhában szép tányérokra került. Mellé saláta, kés, villa, borospohár, és egy, a hűtőből előhalászott fehérbor. Anna szépen kitöltötte a bort, hellyel kínálta a vendéget, aztán ő is leült.

- Parancsolj, jó étvágyat! – mondta Selmának, aki figyelmen kívül hagyta a salátát, a kést és a villát. Két kezével nyúlt a zsírtól fényes húst.

Anna azért nem ilyen vadul esett neki. Szépen, jobb kezében a késsel, ballal a villával próbált kis darabkákat lecsenni a fél csirkéről. Ügyesen váltogatta a húscsafatokat és a vegyes, friss salátát: rukkolát, fejessalátát, római salátát és bébispenótot, csak úgy, dresszing nélkül. Mindent alaposan megrágott, majd egy korty Irsai Olivérrel lenyelte. Közben azt nézte, Selma hogyan trancsírozza a húst.

Selma egész életében kézzel ette a grillcsirkét. Először letépte a szárnyát, és leszopta a csontokról a bőrt és a húst. Aztán kitekerte a combját, amit szintén szőröstől-bőröstől bevágott. Anna kikerekedett szemekkel nézte a barbár mérszárlást. Finom vevőkészüléke veszélyt jelzett. Kellemetlenül érezte magát. Még nem látta így zabálni a barátnőjét. Így még nem. Nézte a szemüvege alól kikandikálva, ahogy a barnára pirult nagy bőrlebenyek egyben lecsúsznak Selma torkán, s ahogy a szája sarkában megcsordul a vöröses zsír. Le, az állára folyt.

Anna az agresszív táplálkozás láttán előbb undort, majd félelmet kezdett érezni. Az apja jutott az eszébe, aki majdnem mindig állva evett. Már csak vénségére kuporodott le a kisszékre. Volt az apjának egy bádog tányéra és egy alumínium kanala. Mindent abból, azzal evett kivétel nélkül. Vagy kézzel. Iszonyú szigorú ember volt. És az evést felesleges időpocsékolásnak tartotta, bár a jó étkeket szerette. Szóval állva is gyorsan megebédelt, aztán a család többi, asztalnál ülő tagját noszogatta, hogy ne vacakoljanak annyit az evéssel, menjenek vissza dolgozni, tanulni, tevékenykedni. Teljhatalma volt. Mindenki rettegett tőle. Nem lehetett sose hibázni vagy rendetlenkedni. Anna pedig tűzről pattant leány volt mindaddig az esetig, amíg véletlenül hangosan el nem kezdett nevetni. Az apja azonnal ráfordult, hogy ne visítson, mint egy fürdőskurva, disztíngválja magát. Akkor még Anna nem értette, mi az a fürdőskurva, és elhatározta, hogyha nagy lesz, mindenképpen annak áll, mert szeretett kacagni.

Most Selma már a mellehúsát harapdálta - Annát a zord apára emlékeztetve. Anna sose mert volna ilyen természetesen viselkedni. Szégyenlősen a borospohárba lógatta

AGRESSZÍV

az orrát. Bár még ezt is megszólta volna az apja. Majdnem sírt. Több falat nem ment le a torkán.

Selma a csontokat is leszopogatta, a porcos végeket megrágta, a vékonyabbakat lenyalogatta egyenként, mint valami rossz kutya. Aztán megtörölte szalvétával magát, és szinte egy hajtásra megitta a pohár bort. Amikor észrevette, hogy Anna sír.

- Veled meg mi történt? Alig ettél!

- Bocsánat- válaszolta Anna szipákolva -, nem érzem jól magam.

Selma töltött még egy kis bort mindkettőjüknek.

- Ezt azért idd meg, kérlek – mondta. – Jobban leszel.

- Félek, nem.

- Mitől félsz? – kérdezte Selma csodálkozva.

- Nem is tudom... Tőled.

Anna arcán patakokban folyt a könny. A szemfestéket elmázolta a szalvétával. És mereven a grillcsirke maradványaira bámult.

- Éntőlem? De hiszen a barátnőd vagyok!

- Attól félek, ahogy eszel. Gyorsan, agresszívan, nem bírom az agresszív viselkedést. Félelemmel tölt el. Ezért is kerülöm a férfiakat. Érzem bennük a romboló erőt.

Selma meghökken. Azt tudta, hogy Anna barátnője igen visszafogottan és kimérten beszélt a férfiakkal, férfiakról, de hogy ennek azt lett volna az oka, hogy félt tőlük, nem.

- Mondd, miért lenne mindegyik férfi agresszív?

- Nem tudom. A kisugárzásuk ilyen. Főként a részeg férfiak. Durvák és kiszámíthatatlanok. A hangoskodásuk is irtó zavaró.

- De miért gondolod ezt?

-Tudod, apám nagyon szigorú volt velünk, gyerekekkel – kezdte magyarázni Anna -, püssenni sem lehetett. A hangoskodásért, a rendetlenkedésért pálca járt. Szabályosan rettegtünk, hogy valamit rosszul csinálunk, hogy hibázunk.

- De ez az apád volt. Innen származik a félelmed... Az összes többi férfi nem az apád... Sokszor az emberek hangoskodnak, rendetlenkednek, felemelik a hangjukat vagy az öklüket, hogy kiadják magukból a mérget. De ez a mérge nem biztos, hogy terád irányul, Valaki egyszerűen csak mérges, és kiabál. Nem rád, csak úgy...Nem rád mérges. Félsz, hogy te váltod ki a haragjukat?

- Igen. És attól is, hogy ezzel elveszítem őket... Meg kell feleljek, és nem szabad felmérgecsinálni őket.

Selma hosszasan elgondolkozott a szárazra szopogatott csirkecsontok fölött. Aztán azt kérdezte:

- Nem lehet, hogy a saját agresszivitásodtól félsz? Azt nyomtad el egész gyerekkorodban a szigorú apád miatt. És most az gyötör. A legtöbbször az ember másoknak olyan tulajdonságaitól fél, ami az egyénben magában lakozik, csak nem tud előtörni.

Anna ismét megtörölte a szemét, vagyis tovább maszatozta a szemhéjfestéket. De valami most mélyen megmoccant benne. Igen, ez igaz. Évtizedekig ő volt a szolid, jólnevelt kislány, aki szótlanul megcsinált mindent, szinte sose hibázott, kitűnő tanuló volt, nem fiúzott, cigizett, piált vagy drogozott. De félt. Mert valójában ő is egy tűzrölpattant menyecske volna. Ezért is szereti a barátnőjét, aki meg mindig egyenes és határozott...

- Nem is tudom – mondta.

Aztán Selmának támadt egy ötlete. Előszedték Anna, kanapén sorakozó összes

AGREGY

díszpárnáját. Selma arra kérte Annát, hogy teljes erejéből kezdje el ütni azokat. Majd Selma felkapott egy párnát, és torka szakadtából beleüvöltött.

- Most te – nyújtotta a párnát Annának, aki nagy levegőt vett, és elkezdett ordítani. mint a fába szorult féreg.

- Rád voltam mérges? – kérdezte utána Selma.

- Nem. Csak úgy.

- Félelmetes volt az ordításom?

- Egy kicsit igen.

- És a sajátod?

- Jól esett, megkönnyebbültem.

- De rám voltál mérges?

- Nem.

- Én nem is féltem.

Most már a megkönnyebbüléstől potyogtak Anna könnyei. Átölelte Selmát, akinek még mindig zsíros volt a szája sarka.

- Ígérd meg – mondta Selmának -, hogy fogunk még együtt ordítani.

- Fogunk, fogunk. Ne sírj!

Anna már nem gondolt a grillcsirkére tovább. Az egész mosatlant és a csontokat ott hagyták a konyhaasztalon, és beültek a nappaliba. Bekapcsolták a tévét. Éppen a kupadöntő volt.

-Tudom már, miért olyan népszerűek a meccsek, Selma...Az embernek ki kell adnia az agressziót. És persze anélkül, hogy ezzel mást megsértene. Az ilyen meccseken legálisan lehet ordítani, tombolni.

Abban az évben a Liverpool lett az UEFA-kupa döntőse a Tottenhamot kettő-nullra megverve.

Pályázat!

**Jelentkezz az
Inter Japán Magazin**

**író-újságíró
pályázatára!**

Beküldési határidő:

2019. december 31.

www.interjapanmagazin.com

Az Inter Japán Magazin író-újságíró pályázatot hirdet a japán-magyar kapcsolatok és a két nép közötti szabad információ-áramlás erősítésére.

o A pályázók korát, végzettségét és állampolgárságát tekintve nincs megkötés.

o Bárki pályázhat interjú, riport, novella és tanulmány műfajban.

o Írásműve épülhet japán-magyar történésekre, gondolati szintű közös elemekre, felvethet a két nemzet közötti további kapcsolati lehetőségeket.

Feldolgozhat valós eseményeket, de írása lehet fikció is.

A pályaművek beadási határideje **2019. december 31.** Díjak: Inter Japán aranykupa, ill. japán szamuráj-domborműves porcelánok 24 karátos aranybevonattal és oklevelek. A díjak és további információ itt tekinthető meg: <http://interjapanmagazin.com/inter-japan-dij-palyazat-24-2-2/>

Sikeres pályázást kívánunk!